

Cô gái gốc Việt vượt lên nỗi đau mất mát

Tác Giả: Minh Anh | Washington, D.C.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 19:16

Sinh ra trong một gia đình nghèo ở Việt Nam, nỗi vất vả của cha mẹ đã phôi nào hình thành ý thức trách nhiệm cho cô bé Susan Liú ngay từ khi còn nhỏ.

Mới 6 tuổi, cô bé Susan đã biết giúp đỡ Mẹ trong công việc kinh doanh của gia đình như rửa bát, dọn dẹp nhà cửa, khách hàng hay lau móng tay cho khách. Thậm chí làm móng tay của gia đình. Năm 12 tuổi, Mẹ cô đột ngột qua đời sau một cơn đau tim, nhưng chính nỗi đau mất mát này lại thôi thúc cô bé quyết tâm sống có mục đích hơn.

Hai chị em Susan và Wendy quàng áo sọc đen trắng và liên hoan phim châu Á tại Mỹ

Sau khi cuộc chiến tranh Việt Nam kết thúc, cũng giống như nhiều gia đình người miền nam lúc đó, sau 6 năm sống sót thành, Ba, Mẹ cùng hai người anh trai của Susan, khi đó mới 1 và 3 tuổi, cùng đi ra Việt Nam trên chiếc thuyền nhỏ mong manh.

Họ may mắn tìm được nơi trú ẩn ở Thái Lan rồi Malaysia vào năm 1981, cũng từ nơi đây họ đã sinh ra chị gái Wendy của cô vào năm 1982. Một năm sau đó gia đình được đưa tới Mỹ để nhận tị nạn và bắt đầu tìm cách ổn định cuộc sống ở California.

Cô gái gốc Việt vượt lên từ nỗi đau mất mát

Tác Giả: Minh Anh | Washington, D.C.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 19:16

Susan chào đời vào năm 1985, cô còn nhỏ khi còn nhỏ cô sống cùng họ hàng trong một đời gia đình gồm 13 người. Mẹ cô làm nghề may còn ba cô thì đi a báo đi kiếm sống. Rồi Mẹ cô cũng mất đi mất đi làm móng tay đi theo tên cô. Khi 6 tuổi nhìn cô bé Susan lúc đó đã biết đi giúp mẹ nhìn nghề viết và đi làm móng tay. Lên 9 tuổi cô đã biết giúp Mẹ thu tiền hay nhìn và gọi đi nhìn thấy họ nhìn khách hàng.

Nhìn đời năm Susan 12 tuổi, thấy gì nhìn thấy đi chân cô, khi Mẹ đã không vượt qua được mất con phải thu thập và đi qua đời, đi là cha cô mất mình chăm sóc 4 đứa con.

Nỗi đau vượt qua đời đi mất người cha Mẹ đã không làm cho cô bé 12 tuổi gốc ngã, mà trái lại cô càng quyết tâm sống có mục đích hơn để không phụ lòng người Mẹ đã trải qua nhiều cực khổ và sóng gió trong cuộc đời. Susan nhớ lại:

“Đó là thời khắc vô cùng khó khăn đời với tôi, nhìn đời cũng là một thời khắc quan trọng, khi mà tôi bắt đầu nghĩ về thời gian bên ngoài chứ không chỉ nghĩ riêng cho bản thân tôi. Tôi bắt đầu nghĩ cách làm sao để giúp đỡ những người đang phải chịu đau khổ, bởi chính bản thân tôi cũng đang rất đau khổ”.

Susan kể rằng từ đó cô bắt đầu tích cực tham gia vào các hoạt động trong cộng đồng. Cô đã tham gia vào việc xây dựng chương trình phát triển lãnh đạo và khuyến khích mọi người tham gia các hoạt động cộng đồng như dọn dẹp vệ sinh công viên hay làm tình nguyện viên tại các ngân hàng thời trang v.v.

Susan nói cô cảm thấy có rất nhiều việc cần làm, và đời với cô nhìn đời cộng đồng đó rất có ý nghĩa bởi cô cảm thấy với niềm tin của mình cô có thể làm cho thời gian tốt đẹp hơn đôi chút.

Không chỉ tình nguyện tham gia các hoạt động cộng đồng mà, Susan còn đi tìm hiểu những điểm xa xôi, nơi cô muốn nhìn thấy vòng tay nhân ái tìm hiểu những người có hoàn cảnh khó khăn.

Năm học lớp 7, cô đã giúp gây quỹ được 800 đôla để giúp người dân Nicaragua khắc phục hậu

qu< sau m< t tr< n bão tàn kh< c. Và m< t năm sau, khi đ< c bi< t v< m< t nhóm tình nguy< n viên sang Nicaragua đ< xây đ< ng th< vi< n c< ng đ< ng, cô bé cũng đã tìm ki< m cho mình m< t h< c b< ng đ< theo b< c chân nhóm tình nguy< n viên đó.

Trong th< i gian h< c đ< i h< c Harvard, Susan đã tình nguy< n sang m< t tr< i t< n n< Châu Phi và giúp đ< nh< ng b< nh nhân HIV/AIDS.

“Tôi không ch< c là tôi có th< th< c s< v< t qua n< i đau m< t mất b< ng vi< c ph< c v< c< ng đ< ng, nh< ng tôi nghĩ tôi đã có th< b< t đ< u hình thành b< n s< c riêng c< a mình qua nh< ng công vi< c đó.

Tôi s< ng trong t< i t< n n< đó, và khi đó là lúc tôi c< m th< y có ph< n than th< n h< n v< i s< qua đ< i c< a Má. Tôi b< t đ< u nh< n ra r< ng cha m< tôi đã quy< t tâm nh< th< nào đ< r< i Việt Nam và t< i m< t đ< t n< c mà h< ch< ng h< bi< t nói th< ngôn ngữ n< c đó v< i mong mu< n cho con cái mình có đ< c nh< ng c< h< i t< t đ< p h< n trong cu< c đ< i. V< i tôi, vi< c đi sang t< n Châu Phi th< t là m< t s< thành công ly k<, tôi th< y mình th< t s< cũng có quy< t tâm gi< ng Má, và càng nh< n th< y mình gi< ng Má bao nhiêu, tôi l< i càng c< m th< y lòng mình thanh th< n h< n b< y nhiều.”

Susan cũng đã t< ng sang Việt Nam v< i mong mu< n tìm hi< u v< đ< t n< c và con ng< i i< đó cũng nh< tìm c< h< i giúp đ< nh< ng ng< i nông dân Việt Nam. T< i đó cô đã hoàn thành m< t bài nghiên c< u v< ph< ng th< c canh tác hi< u qu< và b< n v< ng đ< i v< i cây cacao.

Cô gái nhi< u hoài bão < y không ch< đam mê làm vi< c t< thi< n mà cô và ch< gái Wendy còn là nh< ng doanh nhân r< t tr< khi h< kh< i s< kinh doanh khi m< i 16 tu< i v< i nh< ng th< i sô-cô-la do chính tay h< làm ra:

“Ti< m làm móng tay c< a gia đình tôi < ngay đ< i di< n v< i m< t ti< m sô-cô-la, và th< nh tho< ng hai ch< em chúng tôi đi qua và ghé vào n< m th<, m< c dù sô cô la c< a h< r< t ngon nh< ng chúng tôi nh< n th< y có nhi< u ch< t b< o qu< n trong đó.

T< nh< chúng tôi th< ng ăn đ< ăn Việt Nam < nhà và chúng tôi nh< n th< y ph< n l< n đ< ăn Việt Nam r< t t< i và r< t ngon. Hai ch< em tôi đã t< h< i, t< i sao chúng mình không th< làm sô-cô-la

Cô gái gốc Việt vươn lên từ nỗi đau mất mát

Tác Giả: Minh Anh | Washington, D.C.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 19:16

tôi và xem vì cái nó thế nào nhé? Và thế là hai chị em tôi bắt đầu từ mình thế nghiễm nhiên món kẹo mới đó, rồi chúng tôi mới bắt đầu và gia đình mới thế, và ai này cũng đều rất thích.”

Là một người nhiệt tình tham gia công việc cộng đồng, từ khi 16, Susan đã là thành viên của ban quản trị khu chợ của người nông dân ở Santa Rose, và cũng là thành viên trong ban quản trị đã góp ý hình thức mới quy bán sô-cô-la tại chợ đó.

Sau đó họ cũng được giới thiệu trong một chương trình kéo dài 1 tiếng đồng hồ trên đài KSRO. Chỉ một ngày trước buổi phát thanh hai chị em cô được đề nghị mang theo các sản phẩm quyên góp cho những người nghiện sô-cô-la của mình.

“Chỉ trong vòng 2 ngày chúng tôi đã nghĩ ra tên gọi cho sản phẩm của mình, và chúng tôi đặt theo tên tiếng Việt là sô-cô-la. Chúng tôi phải từ chối nên một câu chuyện về nó. Chúng tôi in những áo thun để quyên góp cho sản phẩm của mình trong vòng có 2 ngày. Tôi nghĩ đó là điều thú vị nhất về công ty của chúng tôi, đó là việc chúng tôi phải từ chối sáng tạo và có thể thực sự làm được một điều gì đó đầy thách thức.”

Hai chị em Susan và anh trai Nhật Bản Masaharu Morimoto

Hiện tại công việc kinh doanh của họ rất thành công, món sô-cô-la với hương vị khác lạ của họ chỉ em hiện được bán ở nhiều cửa hàng Whole Food nổi tiếng, và một số cửa hàng ở khu vực Bay Area.

Đầu bếp Masaharu Morimoto nổi tiếng của Nhà hàng Bón số một nhà hàng ở Napa vào tháng 7 tới và đến để nhúng thử sản phẩm sô-cô-la của họ tại đó. Họ cũng đang hợp tác với các công ty bia và rượu để giới thiệu sản phẩm của mình.

Susan cũng cho biết hiện công ty của cô đang theo đuổi với tổ chức Đông Tây Hội ngộ (East meet West) ở Việt Nam với việc trích lợi nhuận của công ty cô để đóng góp vào quỹ hỗ trợ bệnh giúp con cái của những người nông dân ở Việt Nam có cơ hội tiếp cận y tế.

Susan nói rằng bí quyết thành công đầu tiên của công ty chính là sự pha trộn và gắn bó giữa hai chị em cô.

“Đầu tiên là chị gái tôi. Chúng tôi là những đối tác tuyệt vời, chúng tôi hoàn toàn trái ngược nhau. Tôi là người làm việc chăm chỉ, tôi nói chuyện với khách hàng và tìm hiểu xem họ muốn sản phẩm như thế nào, còn chị là người lập kế hoạch. Chị suy nghĩ và sáng tạo ra những hương vị khác nhau cho sản phẩm sô cô la của chúng tôi.

Chị là người có chí kiên trì và rất coi trọng chi tiết còn tôi là người nhìn xa trông rộng, vì vậy chúng tôi bổ sung lẫn cho nhau. Đầu tiên hai là tôi làm những gì mình yêu thích. Tôi làm việc nhiều giờ và rất tích cực cho công ty của mình vì đó là điều tôi thích làm, tôi không nghĩ rằng tôi đang làm việc mà tôi nghĩ rằng tôi đang trải nghiệm một cuộc phiêu lưu đầy thú vị mỗi ngày. Tôi nghĩ là không có nhu cầu nghỉ ngơi hay công việc của mình.”

Với Susan để thành công thì ngoài sự nỗ lực của bản thân cũng cần phải tin vào chính bản thân mình. Một câu nói của Má mà Susan không bao giờ quên:

“Má tôi nói, mẹ tôi sinh ra có hai cái tay, một cái đầu và một trái tim, trước khi mình mất thì mình phải xài hết.”

Cô gái gầy c Vi t v n lên t n i đau m t mát

Tác Giả: Minh Anh | Washington, D.C.

Thứ Bảy, 05 Tháng 6 Năm 2010 19:16

C m n nh ng l i tâm s c a Susan và xin chúc cô thành công trong công vi c kinh doanh cũng nh nh ng ho t đ ng thi n nguy n mà cô không ng ng h ng t i.

Quý v có th tham kh o v doanh nghi p c a Susan đ a ch www.socolachocolates.com